

за оркестъръ, единъ челоуъ концертъ, струнни квартети, клавирни и челоуи соли, композиции за органъ, пѣсни.

Несвадба, Йозефъ — Nesvadba, Joseph — чешки компонистъ и диригентъ, род. 19 ян. 1824 въ Вискеръ — Чехия, умр. 20 май 1876 въ Дармщадтъ, училъ отначало философия, но следъ успѣха на операта си „Синята брада“ напуца университета и се отдава всецѣло на музиката, заемайки капелмайсторски мѣста въ разни чешки градове, въ Чешкия театръ въ Прага, после въ Берлинъ, Хамбургъ и, най-после — дворцовъ капелмайсторъ въ Дармщадтъ, компониралъ пѣсни за единъ гласъ и за хоръ, имали голѣмъ успѣхъ въ чешко.

Неслеръ, Викторъ Ернстъ — Nessler, Viktor Ernst — компонистъ, род. 28 ян. 1841 въ Балдахаймъ-Елзасъ, умр. 28 май 1890 въ Страсбургъ, училъ тамъ при Теодоръ Щернъ музика и богословие въ университета, напуца занятията въ последния и отива въ Лайпцигъ — за да продължи музикалното си образование; постъпва хормайсторъ въ тамошната градска опера, кждето сж били играни неговитѣ опери и оперети, които сж имали времененъ успѣхъ, но скоро сж били забравени и тамъ, следъ като се преселва въ Страсбургъ Освенъ нѣколко опери и оперети: „Трѣбачтъ отъ Зекингенъ“, „Мишеловецъ отъ Хамелъ“ и „Дивиятъ ловецъ“ — най-обичани на времето, писалъ е и хорови пѣсни: „Пѣвчески пролѣтъ поздравъ“ — за двоенъ хоръ, цикъла отъ „Люлката до гроба“ съ пиано и др.

Несторовъ, Хераклитъ — компонистъ, род. 17 дек. 1896 въ Моресюръ Лоанъ (Франция), като синъ на българския инженеръ Иванъ Н. Седемгодишенъ, постъпва въ Фрибургската консерватория, дето учи цигулка и хармония при Фавръ; 1911—12 е ученикъ на Швертка въ Академията за музика въ Виена, 1912—14 учи композиция при Жакъ Далкрозъ, а 1914—15 при Бокетини въ Виена; 1915—19 служи като войникъ въ българската армия, а отъ 1920 живѣе въ Виена, дето има постоянното си мѣстожителство. Композициитѣ на Н., състоящи се отъ 3

симфонически поеми: „Лѣтень день“, „Поемъ-ноктюрий“ (печатана—издание на Дьоблингеръ въ Виена) и „Фантастична поема“, единъ брой клавирни нѣща („4 Епизода“, изпълнени на фестивала отъ българска музика въ Прага — 1928) и пѣсни отразяватъ неговата голѣма музикална културностъ и техническо умѣние и знание. Н. е получавалъ награди при конкурситѣ на М. Н. П.

Нетлъ, Паулъ — Nettl, Paul — музикаленъ писателъ, род. 10 ян. 1889 въ Хоенелбе (Чехия), ученикъ на Х. Ричъ и Г. Койслеръ, приватдоцентъ по музикознание въ Пражкия нѣмски университетъ, писалъ: „Върху произхода на музиката“, „Виенската танцова музика презъ втората половина на XVII ст.“, „Музикаленъ барокъ въ Чехия“, „Музика и танцъ при Казанова“ и др.

Нефе, Кристианъ Готлобъ — Neefe, Christian Gottlob — компонистъ, род. 5 фев. 1748 въ Хемницъ, умр. 26 ян. 1798 въ Десау; макаръ и да показалъ още отъ детство музикална дарба и хубавъ гласъ (сопранъ), — едва следъ свършването на университета въ Лайпцигъ учи музика при Йох. Ад. Хилеръ. 1776 заема мѣстото на учителя си, като ржководителъ на операта на Зейлеровото музикално дружество, съ която обикаля всички по-голѣми южногермански градове и, когато трупата се разтурва, се установява въ Бонъ, като бива назначенъ за курфюрстки помощникъ-органистъ, а 1782 за дворцовъ музикаленъ директоръ. Презъ това пребивание въ Бонъ Н. е билъ учителъ известно време на Бетховена, оценявайки неговата необикновена надареностъ. Следъ смъртъта на курфюрста театрътъ се закрива, за да бжде отворенъ наново 1788, но настъпилата война го затваря окончателно, и Н. напуца Бонъ. Дъщеря му Луиза е била оперна пѣвица въ Десау, и той отива тамъ, получавайки мѣсто на капелмайсторъ въ Оперното дружество и, сжщевременно — херцогски концертмайсторъ. Творби: единъ двоенъ концертъ за цигулка и пиано съ оркестъръ, „На безкрайното“ (Клопшкова ода) — за хоръ и оркестъръ, сонати, вариации и фантазии за пиано, църковна музика („Отче